

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en revideret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 2 fra folketingsåret 2004-05, 2. samling (se Folketingstidende 2004-05, 2. samling, forhandlingerne side 2035 og tillæg A side 4772 og 4775), som var en tidligere genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 11 fra folketingsåret 2004-05, 1. samling (se Folketingstidende 2004-05, 1. samling, forhandlingerne side 811 og tillæg A side 1082 og 1086). Forslagsstillerne mener, at der er et stort behov for at komme væk fra minuttyranniet i ældreplejen og i stedet fokusere på, hvordan ældre sikres et godt og værdigt liv. Forslagsstillerne er meget inspirerede af det projekt, FOA – Fag og Arbejde og Dansk Sygeplejeråd (DSR) satte i værk for nogle år siden, som bl.a. er beskrevet i pjecen »For meget forlangt – i dialog om ældres rettigheder«. Som et resultat af dette arbejde opstillede FOA og DSR følgende ti rettigheder, som efter forslagsstillerne opfattelse er en god indgangsvinkel til at ændre fokus og metoder i ældreplejen:

- at spise den mad, man kan lide,
- at føle sig velklædt og soigneret,
- at bestemme egne tider og rutiner,
- at komme ud, når man har lyst,
- at træffe andre mennesker,
- at købe tøj og ting efter egen smag,
- at komme i sin sædvanlige dagligvarebutik,
- at udvikles livet igennem,
- at holde sine minder levende,
- at vælge, hvordan man vil bo.

De ti rettigheder:

»Generelt ophører stort set alle vore rettigheder, når vi bliver afhængige af andres hjælp, og i en tid, hvor ældrepleje udliciteres, ser man, at alt bliver skrevet ned, og der bliver sat tid på alle ydelser. Eksempelvis »5 minutter til toiletbesøg«. En farlig tendens, som tingsliggør de mennesker, der har brug for hjælp.

Samtidig forsvinder individualiteten, og den enkelte hjælper mister retten til selv at tænke, vurdere og handle, og der er ikke længere nogen grund til at spørge den gamle, hvad han eller hun ønsker, for man må

ikke overskride bevillingen. Man bruger alle de bedst uddannede personaleresressourcer på at dokumentere og argumentere skriftligt/digitalt.«

Således udtaler plejehjemsassistent Henni Fihl Rasmussen sig i et brev til Enhedslisten.

I det følgende konkretiseres intentionerne i hver enkelt af de ti rettigheder. Samtidig peges på enkelte metoder vel vidende, at det er borgeren og personalet, der sammen skal udvikle metoder. Endelig beskrives den følgegruppe, som skal følge og koordinere indsatsen i den 5-årige overgangsperiode.

1) at spise den mad, man kan lide

I pressen har det været fremme, at en 94-årig kvinde i Nyborg ønskede sig øllebrød. Kommunens svar var, at der ikke kan laves individuelle retter, da det er for dyrt.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at der kan udvikles metoder, så det bliver muligt at få øllebrød, selv om man er blevet ældre, og selv om man ikke kan tilberede den selv, også uden at det vælter kommunernes budgetter.

Projektet skal afdække metoder til at nå målet, men en løsningsmodel kunne være, at social- og sundhedshjælperen og den ældre kunne lave mad sammen, eller der kunne gives madbilletter til den lokale kro, vel at mærke med en sikring af, at den ældre hjælpes til at klare transporten, hvis det er nødvendigt.

2) at føle sig velklædt og soigneret

Når en ældre kvinde på 87 år har fået et bad, kan det ikke nytte, at den ansatte i ældreplejen ikke har tid til at tørre tæer eller hjælpe med at få sat frisuren. En mand på 89 år bør have ret til at have fuldskæg, men for at være velsoigneret kræver det måske, at han efter maden får hjælp til at vaske sit skæg, der ellers vil blive fedtet og ulækkert.

3) at bestemme egne tider og rutiner

Det er alarmerende forkert, når en 75-årig kvinde, der er et såkaldt B-menneske, bliver lagt i seng kl. 20.30, fordi det passer bedst på hjemmehjælpens rute.